

Policy Making for the Maturity of Elite Sports in Iran: The Role of Contexts, Processes, and Development Levels

Mohsen. Paseban¹, Mehdi. Naderinasab^{2*}, Sayed Abbas. Biniiaz³

¹ Ph.D. Student of Sport Management, Department of Physical Education and Sport Sciences, Qazvin Branch, Islamic Azad University, Qazvin, Iran

² Assistant Professor of Sport Management, Department of Physical Education and Sport Sciences, Qazvin Branch, Islamic Azad University, Qazvin, Iran

³ Assistant Professor of Sports Physiology, Department of Physical Education and Sports Sciences, Qazvin Branch, Islamic Azad University, Qazvin, Iran

* Corresponding author email address: mehdynaderinasab@yahoo.com

Article Info

Article type:

Original Research

How to cite this article:

Paseban, M., Naderinasab, M., & Biniiaz, S. A. (2024). Policy Making for the Maturity of Elite Sports in Iran: The Role of Contexts, Processes, and Development Levels. *Journal of Technology in Entrepreneurship and Strategic Management*, 3(1), 36-50.

© 2024 the authors. Published by KMAN Publication Inc. (KMANPUB), Ontario, Canada. This is an open access article under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0) License.

ABSTRACT

The objective of this study was to analyze the policy making for the maturity of elite sports in Iran, focusing on the role of contexts, processes, and development levels. The research method was qualitative with a systematic analysis approach. The statistical population included all faculty members of physical education, managers and experts of executive and professional sports organizations, and scientific documents and resources. The statistical sample was selected purposefully and conveniently based on theoretical saturation (16 individuals and 28 documents). The research tools included systematic library study and semi-structured interviews, and the validity of the tools was assessed using qualitative validation methods (content validity). Coding and conceptual framing methods were used to analyze the findings. The conceptual framework of elite sports policy making in Iran was identified in 10 perspectives and 5 conceptual levels: the framework of elite sports policy making, groundwork for implementing elite sports policies, the policy process for elite sports development, the strategic maturity of the elite sports system, and the development level and functions of elite sports. The framework presented in this study provides an understanding of the dimensions of policy making for elite sports development based on its relationship with a set of various activities. Based on this framework, an objective evaluation of management activities in elite sports can be conducted, and scientific information regarding appropriate actions that sports organizations should undertake for the development of elite sports policy making can be provided.

Keywords: Elite Sports Maturity, Sports Development, Elite Sports, Policy Making.

Introduction

In recent years, the landscape of sports, particularly elite sports, has rapidly evolved, making sports a prominent industry globally. This evolution has led to the significant status of sports within governments' agendas worldwide (Houlihan, 2005). However, despite this global trend, elite sports in Iran face a significant challenge due to the lack of comprehensive planning and cohesive policies aimed at their development. Elite sports, intertwined with commercial, political, social, and cultural factors, demand intricate policy-making processes (V. De Bosscher, De Knop, Paul, van Bottenburg, Maarten, 2008). Houlihan (2005) notes the complexity of comparing sports policies and management practices across different nations due to diverse external and uncontrollable factors (Houlihan, 2005). This study addresses the crucial need for research in the policy-making domain for elite sports in Iran, aiming to analyze the role of contexts, processes, and development levels in the maturity of elite sports in the country.

Methods and Materials

This study employs a qualitative research method with a systematic analysis approach. The statistical population comprises faculty members of physical education, managers, experts from executive and professional sports organizations, and scientific documents and resources. A purposive and convenience sampling method was used to select a sample size based on theoretical saturation, including 16 individuals and 28 documents. The research tools included systematic library studies and semi-structured interviews, with the validity of the tools assessed using qualitative validation methods (content validity). Coding and conceptual framing methods were utilized for data analysis. The conceptual framework for elite sports policy-making in Iran was identified through 10 perspectives and 5 conceptual levels: the framework of elite sports policy-making, groundwork for implementing elite sports policies, the policy process for elite sports development, the strategic maturity of the elite sports system, and the development level and functions of elite sports.

Findings and Results

The findings revealed a comprehensive conceptual framework for policy-making in elite sports in Iran, categorized into ten perspectives within five conceptual levels. These levels include:

Framework of Elite Sports Policy-Making: This includes two perspectives—ensuring policy-making knowledge in elite sports and structural components of sports policy development.

Groundwork for Implementing Elite Sports Policies: This comprises ecosystem capacity-building for policy implementation and systemic capabilities for policy execution.

Policy Process for Elite Sports Development: Encompasses the efficiency of the policy process and stakeholder participation in policy development.

Strategic Maturity of the Elite Sports System: Includes strategic capabilities of the elite sports system and driving strategies for elite sports development.

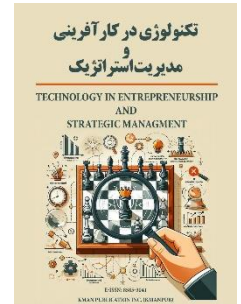
Development Level and Functions of Elite Sports: This level addresses the sustainable development of elite sports and the outcomes of elite sports development.

Each perspective is further detailed with dimensions and components identified through coding and conceptual analysis. For instance, strategic capabilities encompass both hard capabilities (e.g., facilities and infrastructure) and soft capabilities (e.g., knowledge and stakeholder roles). The policy process is highlighted by the involvement of stakeholders and the efficacy of policy formulation, implementation, and evaluation.

Conclusion

This study provides a robust conceptual framework for understanding the dimensions of policy-making in elite sports development in Iran. The framework links various activities and processes, enabling an objective evaluation of management activities in elite sports. By identifying critical perspectives and conceptual levels, the research offers a structured approach to enhancing policy-making practices in elite sports. The findings emphasize the need for scientific information to guide sports organizations in their efforts to develop effective policies. This framework can serve as a foundation for future research and practical applications in elite sports policy-making, aiming to bridge the gap between existing and desired states of elite sports in Iran.

The study's innovative approach in examining multiple dimensions and processes within the domain of elite sports in Iran underscores the importance of comprehensive policy-making. The insights gained from this research highlight the significance of strategic capabilities, stakeholder participation, and systemic efficiency in fostering the development and sustainability of elite sports. Future research should explore methods for maintaining and enhancing these identified resources and factors to ensure the continued growth and success of elite sports in Iran.

سیاست‌گذاری بلوغ ورزش نخبه ایران: نقش بسترها، فرایندها و سطوح توسعه

محسن پاسبان^۱، مهدی نادری نسب^{۲*}، سید عباس بی‌نیاز^۳

۱. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی، گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران
۲. استادیار مدیریت ورزشی، گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران
۳. استادیار فیزیولوژی ورزشی، گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران

*ایمیل نویسنده مسئول: mehdynaderinasab@yahoo.com

اطلاعات مقاله

چکیده

نوع مقاله

پژوهشی اصیل

نحوه استناد به این مقاله:

پاسبان، محسن، نادری نسب، مهدی، و بی‌نیاز، سید عباس. (۱۴۰۳). سیاست‌گذاری بلوغ ورزش نخبه ایران: نقش بسترها، فرایندها و سطوح توسعه. *تکنولوژی در کارآفرینی و مدیریت استراتژیک*، ۳(۱)، ۵۰-۳۶.

© ۱۴۰۳ تمامی حقوق انتشار این مقاله متعلق به نویسنده است. انتشار این مقاله به صورت دسترسی آزاد مطابق با گواهی (CC BY-NC 4.0) صورت گرفته است.

هدف از پژوهش حاضر تحلیل سیاست‌گذاری بلوغ ورزش نخبه ایران: نقش بسترها، فرایندها و سطوح توسعه بود. روش تحقیق از نوع کیفی با رویکرد تحلیل سیستماتیک می‌باشد. جامعه آماری شامل کلیه اعضای هیأت علمی تربیت‌بدنی، مدیران و کارشناسان سازمان‌های اجرایی، حرفه‌ای ورزشی و اسناد و منابع علمی بود. نمونه آماری به تعداد قابل کفایت بر مبنای اشباع نظری به صورت هدفمند و در دسترس انتخاب و مورد نظرخواهی قرار گرفتند (۱۶ نفر و ۲۸ سند). ابزارهای پژوهش شامل مطالعه کتابخانه‌ای نظام‌مند و مصاحبه نیمه ساختاریافته بود و روایی ابزار با استفاده از روش‌های روایی‌سنجی کیفی مطلوب ارزیابی شد (روایی محتوایی). از روش کدگذاری و چارچوب‌بندی مفهومی برای تحلیل یافته‌ها استفاده گردید. چارچوب مفهومی سیاست‌گذاری ورزش نخبه در ایران در ۱۰ منظر شناسایی شده و در ۵ سطح مفهومی چارچوب سیاست‌گذاری ورزش نخبه، بسترسازی اجرای سیاست‌های ورزش نخبه، فرایند سیاستی توسعه ورزش نخبه، بلوغ راهبردی سیستم ورزش نخبه و سطح توسعه و کارکردهای ورزش نخبه می‌باشد. چارچوب ارائه شده در این پژوهش، شناختی از ابعاد سیاست‌گذاری توسعه ورزش نخبه را بر اساس ارتباط آن با مجموعه‌ای از فعالیت‌های مختلف ایجاد می‌کند. بر پایه این چارچوب، می‌توان به ارزیابی عینی از سطح فعالیت‌های مدیریت در ورزش نخبه پرداخت و اطلاعات علمی در زمینه اقدامات مناسبی را که باید سازمان‌های ورزشی برای توسعه سیاست‌گذاری توسعه ورزش نخبه انجام دهند، فراهم ساخت.

کلیدواژه‌گان: بلوغ ورزش نخبه، توسعه ورزش، ورزش نخبه، سیاست‌گذاری.

مقدمه

در سال‌های اخیر، جنبه‌های مختلف ورزش از جمله ورزش نخبه، ورزش همگانی، حرفه‌ای‌سازی ورزش و میزبانی رویدادهای بزرگ ورزشی به سرعت توسعه یافته و ورزش به یک صنعت برجسته در جهان تبدیل شده است. این امر باعث شده است که ورزش در میان دولت‌های خارجی جایگاه قابل توجهی پیدا کند. طیف گسترده‌ای از اسناد و قوانین سیاست ورزشی در کشورهای مختلف تدوین و اجرا شده است، اما در کشور ما متأسفانه ورزش از برنامه هفتم توسعه حذف است. از این‌رو ورزش نخبه ایران از یک کمبود در زمینه طرح‌ریزی و یک سیاست منسجم جهت توسعه ورزش نخبه رنج می‌برد. از طرفی انجام مطالعات در زمینه طرح‌ریزی و سیاست‌گذاری، به ویژه در ورزش با عملکرد بالا (نخبه)، پیچیده است زیرا ورزش با عوامل تجاری، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی در هم تنیده است (V. De Bosscher, 2008; V. De Bosscher, 2013, 2009, 2006). به گفته هولیهان (۲۰۱۳)، این توضیح می‌دهد که چرا، علیرغم همگرایی مداوم سیستم‌های ورزشی نخبگان در سراسر جهان شده، سطح بالایی از تنوع بین کشورها ادامه دارد. به این ترتیب، بسیاری از عوامل خارجی و غیرقابل کنترل وجود دارند که مقایسه سیاست‌ها، سیستم‌ها و شیوه‌های مدیریتی نخبگان ورزشی را دشوار می‌کنند. با توجه به موارد گفته شده، اهمیت انجام تحقیق در زمینه سیاست‌گذاری در ورزش نخبه ایران برجسته می‌شود (Houlihan, 2005).

هدف اصلی سیاست‌گذاری توسعه ورزش^۱ جلب مشارکت همه مردم و محبوبیت عمومی ورزش است. در مبانی نظری توسعه ورزش دو رویکرد وجود دارد: ۱. رویکرد پائین به بالا و ۲. رویکرد بالا به پائین. در رویکرد پائین به بالا فرض می‌شود که توسعه ورزش باید از پایین‌ترین سطوح ورزش در هرم توسعه ورزش آغاز شود و هدف اصلی جلب مشارکت همه مردم و ایجاد محبوبیت برای ورزش و فعالیت بدنی است. در رویکرد بالا به پائین، هدف موفقیت بین‌المللی ورزشی است که در آن بر رشد و اعتلای یک یا چند رشته ورزشی سرمایه‌گذاری می‌شود (Sotiriadou, 2005, 2009; Sotiriadou, 2008). پیش‌فرض غالب در رویکرد دوم این است که ورزش قهرمانی به علت کسب مدال، مقام، شهرت، محبوبیت و دریافت پاداش‌های مادی ورزشکاران، جاذبه‌های ورزش قهرمانی، تبلیغات و بازاریابی‌ها، ورزشکاران نخبه نقش یک مدل یا الگو را برای مردم ایفا می‌کنند، در نتیجه افراد جدیدی جذب باشگاه‌ها می‌شوند و مشارکت و رقابت در ورزش‌های پایه و عمومی شکل می‌گیرد (Hasani, 2023; Rahimi Pordanjani, 2017; Shariati Feizabadi, 2016).

به نظر می‌رسد که حکمرانی و سیاست‌گذاری در ورزش نخبه^۲، عاملی است که در مقایسه با سایر عوامل توسعه ورزش دارای وزن بیشتری است و بدون توفیق و تغییر اساسی در آن، سایر عوامل هم با رشد چندانی روبرو نخواهند شد. سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی برای توسعه و رفاه در جامعه از مهم‌ترین وظایف دولت‌ها است. هر نوع سیاست و برنامه منتج از مبانی نظری و مفاهیمی است که با توجه به وجوه مسأله شناسانه جامعه و دستور کار دولت‌ها ارائه می‌گردد. دولت به‌عنوان کارگزار منافع ملی وظیفه خدمت، رفاه و توسعه کشور را بر عهده دارد و از سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی به‌عنوان طریق و ابزار بسیج منابع و جهت‌دهی به آن‌ها استفاده می‌کند. دستور کار دولت مدرن به‌عنوان کارگزار منافع ملی، سیاست‌گذاری و چگونگی تصمیم‌گیری نسبت به منافع انسانی و مادی است تا وضعیت کنونی و آینده جامعه بهبود یابد، پیامد چنین فرایندی توسعه نامیده می‌شود. هر نوع سیاست‌گذاری نیازمند توسل به مبانی نظری و مفاهیمی است که جهت و هدف اصلی آن را مشخص می‌کند سیاست‌گذاری توسعه ورزش نخبه نیز از این قاعده مستثنا نیست (Ramzaninejad, 2017). سیاست‌گذاری^۳ واژه‌ای است

1. Development of Sport (SD)

2. Elite Sport

3. Policy-making

که با حکومت، دولت، جامعه و مسائل عمومی آن گره خورده و تداعی کننده اقدام دولت در اداره صحیح امور عمومی است. اگر سیاست‌گذاری را با مفاهیم سیاست و تدبیر امور همراه بدانیم، بی‌تردید بر ضرورت دقت و تحلیل علمی آن صحنه خواهیم گذاشت. درست به همین دلیل، طی سالیان گذشته سیاست‌گذاری به‌عنوان رشته‌ای علمی مورد توجه دانشمندان، سیاست‌گذاران و مدیران سازمان‌ها قرار گرفته است. سیاست‌گذاری در مفهوم نظام علمی سازمان‌یافته، سابقه طولانی ندارد و به‌عنوان رشته‌ای علمی در چهار دهه گذشته مورد توجه محافل علمی و آکادمیک قرار گرفته است. در کنار انجام تحقیقات مختلف و برگزاری همایش‌های گوناگون، مراکز و سازمان‌هایی به تحقیق در این موضوع پرداخته و تلاش‌هایی در جهت علمی نمودن سیاست‌ها معطوف داشته‌اند. دانشگاه‌ها و مراکز تحقیقاتی کشورمان هم فعالیت‌هایی را در این زمینه آغاز کرده و اقدامات کاربردی خوبی را به‌منظور علمی کردن سیاست‌ها انجام داده‌اند که تأسیس مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، به‌عنوان یکی از مراکز علمی- کاربردی، نمونه‌ای از این اقدامات محسوب می‌شود (Hasani, 2023).

با مرور مطالعات و مبانی نظری می‌توان گفت که اولین گام اساسی در طراحی سیاست ورزش هر کشوری، تعریف و تفسیر مفهوم توسعه ورزش^۱ است. تعاریف و تفاسیر مختلفی از مفهوم توسعه ورزش شده است و کشورها نیز بر اساس شرایط اجتماعی و اقتصادی خود برای سطوح مختلف ورزش سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی می‌کنند (Bramham, 2007). این مفهوم را همان سیاست‌های ورزشی^۲ تعریف کرده‌اند (Sotiriadou, 2008). این مفهوم را مشتمل بر ساختارها، سیستم‌ها، فرصت‌ها و فرایندهای مؤثری می‌دانند که همه افراد جامعه را قادر می‌سازد در گروه‌ها و طبقات خاصی در ورزش و تفریحات شرکت کنند و عملکرد خود را تا سطح دلخواه و مورد نظر ارتقا دهند. در بررسی مفهوم توسعه ورزش تعریف سه مفهوم ورزش همگانی^۳، مشارکت ورزشی^۴ و ورزش نخبه ضروری است. منظور از ورزش همگانی، شرکت آزاد و اختیاری افراد جامعه در انواع بازی‌ها، سرگرمی‌ها، تفریحات و ورزش‌های غیررسمی است که به‌صورت انفرادی یا گروهی به‌وسیله سازمان‌های دولتی و غیردولتی برنامه‌ریزی می‌شود. این فعالیت‌ها منظم نیست و با اهداف متفاوتی دنبال می‌شود. در صورتی که منظور از مشارکت ورزشی، فعالیت مستمر و نظام‌مند افراد در یک رشته ورزشی خاص است که با هدف پیشرفت در عملکرد ورزشی و رسیدن به اهداف قهرمانی و دیگر منافع اجتماعی و اقتصادی دنبال می‌شود. در این مشارکت، انواع سازمان‌های تخصصی در تربیت ورزشکاران و سازمان‌دهی رویدادهای ورزشی فعال هستند. ورزش نخبه، فقط بخشی از ورزش قهرمانی و حرفه‌ای است که با هدف کسب رکورد و موفقیت‌های ملی و بین‌المللی در بالاترین سطح رقابت‌های ورزشی دنبال می‌شود. برخی از محققان ورزشکار نخبه را فردی حرفه‌ای تعریف کرده‌اند که در یکی از مسابقات جهانی یا المپیک دارای مدال باشد. بنابراین فردی می‌تواند یک ورزشکار حرفه‌ای و قهرمان قلمداد شود، ولی با تعریف مذکور نخبه نباشد. البته این تعریف را می‌توان با توجه به شرایط هر کشور بازبینی کرد (Hasani, 2023; Ramzaninejad, 2017)؛ بنابراین پژوهش حاضر در تلاش برای پاسخگویی به این سؤال که الگوی سیاست‌گذاری توسعه ورزش نخبه در ایران چگونه است؟

روش پژوهش

با توجه به اینکه موضوع پژوهش طراحی الگوی سیاست‌گذاری توسعه ورزش نخبه در ایران است، این تحقیق؛ از نظر نوع کیفی، از نظر ساختار تحلیلی سیستماتیک و از نظر هدف کاربردی می‌باشد. چارچوب روش‌شناسی این پژوهش مبتنی بر اکتشاف و چارچوب‌بندی مؤلفه‌های تعیین‌کننده از منابع علمی و افراد صاحب‌نظر بود. جامعه آماری شامل کلیه اعضای هیأت علمی تربیت‌بدنی، مدیران و کارشناسان

1. Sport Development

2. Sport Policy

3. Sport for All/Public Sport

4. Sport Participation

سازمان‌های اجرایی، حرفه‌ای و تجاری ورزشی بود و نمونه آماری (۱۶ نفر) و اسناد و منابع علمی (۲۸ نسخه). نمونه آماری به‌صورت هدفمند و در دسترس انتخاب و نظرخواهی گردیدند.

نمونه آماری دعوت شده به مصاحبه بر اساس معیارهایی مانند داشتن حداقل دو نقش از چند نقش (مدیریت، استاد دانشگاه و کارشناسان فعال در زمینه ورزش قهرمانی و حرفه‌ای در وزارت ورزش و جوانان)، سابقه نقش و تخصص مشهود و متناسب گزینش و نظرخواهی شدند. ۱۶ نفر به‌عنوان نمونه آماری تحقیق انتخاب شدند که این تعداد به دلیل رسیدن به اشباع نظری بود. ابزار پژوهش شامل مطالعه کتابخانه‌ای و مصاحبه اکتشافی نیمه ساختاریافته بود. روایی ابزار با استفاده از روش‌های روایی سنجی ذکر شده کنترل و مطلوب ارزیابی شد. جهت تعیین پایایی ابزار تحقیق از روش توافق درونی استفاده شد که برابر با ۰/۷۳ بود؛ که پایایی ابزار را تأیید می‌کند. ابزار پژوهش شامل دو بخش مطالعه کتابخانه‌ای (رونوشت و چک‌لیست) و مصاحبه نیمه‌ساختار یافته بود. از سه مرحله کدگذاری باز (کدگذاری مفاهیم درون مصاحبه‌ها و اسناد و مدارک بر اساس ارتباط با موضوعات مشابه)، محوری (ایجاد رابطه بین مقوله‌های تولید شده) و انتخابی (عبارت است از فرآیند انتخاب دسته‌بندی اصلی، مرتبط کردن نظام‌مند آن با دیگر دسته‌بندی‌ها، تأیید اعتبار این روابط و تکمیل دسته‌بندی‌هایی که نیاز به اصلاح و توسعه بیشتری دارند) برای دسته‌بندی مؤلفه‌های شناسایی شده استفاده گردید. کدگذاری با استفاده از مطالعات قبلی و نظر متخصصان انجام شد. مدل پژوهش نیز بر اساس روابط شناسایی شده به‌صورت یک چارچوب سیستمی مفهومی ترسیم گردید (شکل ۱). همچنین تحلیل یافته‌ها از طریق روش‌های چارچوب‌بندی و کدگذاری مفهومی بر مبنای تحلیل سیستماتیک صورت گرفت.

یافته‌ها

بر اساس تحلیل یافته‌های پژوهش، چارچوب مفهومی پژوهش در ۱۰ منظر شناسایی شده که در ۵ سطح مفهومی چارچوب‌بندی شدند که شامل چارچوب سیاست‌گذاری ورزش نخبه، بسترسازی اجرای سیاست‌های ورزش نخبه، فرایند سیاستی توسعه ورزش نخبه، بلوغ راهبردی سیستم ورزش نخبه و سطح توسعه و کارکردهای ورزش نخبه می‌باشد. مشخصات مربوط به منظرهای چارچوب و ابعاد و مؤلفه‌های آن‌ها به‌صورت ذیل می‌باشد.

جدول ۱

کدگذاری مؤلفه‌های شناسایی شده

فراوانی مضامین کلیدی	مؤلفه‌های حاصل از تبدیل مقوله در کدگذاری باز	ابعاد حاصل از کدگذاری مؤلفه‌های در کدگذاری محوری
۵	سازمان‌ها و مراکز ورزش نخبه	قابلیت‌های سخت
۶	فضاها و امکانات ورزش نخبه	
۱۱	منابع مالی و تجاری ورزش نخبه	
۶	محصولات و خدمات مصرفی ورزش نخبه	
۵	فعالیت‌ها و رویدادهای ورزش نخبه	
۷	نقش‌ها و ذینفعان ورزش نخبه	قابلیت‌های نرم
۱۱	دانش و فناوری ورزش نخبه	
۱۰	جنبه‌های فرهنگی و رفتاری در ورزش نخبه	
۱۲	ارتباطات و مشارکت‌ها در ورزش نخبه	
۶	اصول و مبانی علمی ورزش نخبه	اصول و مفروضات ورزش نخبه
۴	اصول و قواعد فنی ورزش نخبه	

۲	اصول و چارچوب اجرایی ورزش نخبه	
۸	چالش‌ها و مسائل ورزش نخبه	اطلاعات راهبردی ورزش رقابتی کشور
۹	نیازها و اهداف ورزش نخبه	
۸	قابلیت‌ها و ظرفیت‌های ورزش نخبه	
۶	پیشینه و دستاوردهای ورزش نخبه	
۵	چارچوب حقوقی و قانونی سیاست‌گذاری توسعه در کشور	اصول ملی سیاست‌گذاری و توسعه
۶	چارچوب سیاستی و نهادی توسعه ملی	
۸	ساختارهای سازمانی و اجرایی برای سیاست‌ها در ایران	
۵	الزامات علمی و فنی سیاست‌گذاری توسعه در کشور	
۶	مفروضات فرهنگی اجتماعی توسعه ملی	
۱۰	میزان سرمایه‌گذاری بر روی ورزش نخبه در کشورهای مختلف	تجارب ورزش نخبه بین‌الملل
۴	میزان رقابت‌پذیری ورزش نخبه در سطح جهان	
۳	فعالیت‌های سازمان‌های ورزش نخبه	
۱۴	تعیین وضع موجود و مطلوب	تدوین و ارجاع سیاست‌ها
۱۱	تدوین سیاست‌ها و برنامه آن‌ها	
۸	ابلاغ و ارجاع برنامه‌های سیاست‌ها	
۹	تقسیم‌کار بین سازمانی و بخشی	اجرا و پشتیبانی سیاست‌ها
۱۱	تخصیص منابع و توزیع فرصت‌ها	
۷	پشتیبانی و حمایت اجرایی	
۹	اجرای فرایندها و فعالیت‌ها	
۷	کنترل و نظارت اجرای سیاست‌ها	نظارت و ارزیابی سیاست‌ها
۹	ارزیابی پیشبرد و تحقق سیاست‌ها	
۹	اصلاح و بهبود سیاست‌ها	
۵	قوانین ملی مشمول ورزش نخبه	سطوح سیاستی
۳	سیاست‌ها و برنامه‌های کلان توسعه مشمول ورزش نخبه	
۱۰	اسناد و مصوبات سازمانی، بودجه‌ای و...	
۸	فعالیت‌ها و فرایندهای اجرایی مربوط به توسعه ورزش نخبه	
۱۲	بودجه و تسهیلات تخصیص‌یافته به ورزش نخبه	ابزارهای سیاستی
۱۳	امور مالیاتی و بیمه‌ای مرتبط با ورزش نخبه	
۱۰	مجوزهای سازمانی و شغلی ورزش نخبه	
۹	قوانین و مصوبات مربوط به ورزش نخبه	
۷	ارتباطات و اطلاعات مرتبط با ورزش نخبه	
۳	نخبگان و فرهیختگان ورزش	مشارکت نقش‌ها
۹	سیاست‌مداران و مدیران ورزش	
۱۰	مربیان و مدرسان ورزش	
۹	محققان و تحلیلگران ورزش	
۸	کارآفرینان و کارگزاران بازار ورزش	
۷	شخصیت‌های بین‌المللی ورزش	
۵	فعالان و اصحاب رسانه ورزش	
۴	راهبردهای وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک برای ورزش نخبه	مشارکت نهادها
۴	توانمندسازی فدراسیون‌ها و هیات‌های ورزشی در زمینه ورزش نخبه	
۹	کارآمدی ادارات ورزش استان‌ها و شهرستان‌ها در حمایت ورزش نخبه	
۱۰	توانمندسازی باشگاه‌های ورزشی استعدادیاب و نخبه‌پرور	
۶	همکاری مراکز علمی و آموزشی ورزش	
۵	همکاری مراکز تجاری و رسانه‌ای ورزش	

۸	کشف و گزینش استعدادها و نخبگان ورزشی	نظام‌مندسازی مدیریت استعداد
۶	پرورش و توسعه استعدادها و نخبگان ورزشی	
۳	تطبیق و بکارگیری استعدادها و نخبگان ورزشی	
۷	نگهداشت و خدمات استعدادها و نخبگان ورزشی	
۱۱	زیرساخت الکترونیک و هوشمند برای فضاهای ورزش نخبه	ارتقای علمی و فناوری
۵	دسترسی به شبکه‌های اطلاعاتی و ارتباطی ملی و خارجی	
۸	تحقیق و توسعه در زمینه ورزش نخبه	
۹	بهره‌گیری از ظرفیت‌های استارت‌آپی کشور	
۱۰	بهره‌گیری از توان متخصصان علمی و فنی ورزش کشور	سرمايه انسانی
۱۲	بکارگیری موقتی متخصصان خارجی در زمینه‌های مورد نیاز	
۶	بکارگیری نیروی دانشی فارغ التحصیل دانشگاه‌ها	
۴	کمک به رشد کسب و کارهای مرتبط با خدمات پرورش استعدادها و نخبگان ورزشی	ظرفیت‌سازی تجاری
۲	حمایت از متخصصان و حرفه‌های بازار در حوزه ورزش نخبه	
۸	ارتقای قابلیت تجاری و بازاریابی مراکز ورزش پرورشی و قهرمانی	
۹	بهینه‌سازی زنجیره تأمین منابع برای ورزش نخبه	
۸	تعریف حقوقی نخبه ورزشی به‌عنوان یکی از نخبه‌های ارزشمند برای جامعه	ظرفیت‌سازی نهادی
۶	توسعه و نظام‌مندسازی تسهیلات مرتبط با نخبگان ورزشی	
۵	ایجاد ساختارهای بخشی و فرابخشی مرتبط با ورزش نخبه در نهادهای دولتی و غیردولتی	
۱۰	بهبود نگرش به اهمیت نخبگان ورزشی در جامعه از طریق رسانه‌ها	ظرفیت‌سازی اجتماعی
۸	فراهم‌سازی زمینه‌های ایفای نقش مسئولیت اجتماعی توسط نخبگان ورزشی	
۱۲	مدیریت جریان‌های رسانه‌ای پیرامون نخبگان و جریان‌سازی مثبت برای آن‌ها	
۱۳	تربیت گلخانه‌ای نخبگان ورزشی	همراستاسازی مسیرهای تربیت نخبه
۱۰	گزینش باشگاهی نخبگان ورزشی	
۹	حمایت حرفه‌ای از نخبگان ورزشی خودساخته	
۷	تأکید بر استانداردهای بین‌المللی در سیستم ورزش نخبه	بین‌المللی‌سازی سیستم ورزش نخبه
۳	ارتقا و هدفمندسازی تعاملات ورزش نخبه ایران و جهان	
۹	رشد و اثربخش‌سازی حضور رقابت خارجی	
۱۰	پویاسازی رقابت‌های ورزشی داخلی از طریق ظرفیت‌های رسانه‌ای، فناوری و تجاری	ارتقای رقابت‌پذیری ورزش نخبه
۹	هوشمندسازی نظام استعدادیابی و نخبه‌پروری ورزش	
۸	بازنگری نظام قطب‌بندی منطقه‌ای ورزش نخبه بر اساس ظرفیت و عملکرد	
۷	تناسب بین جنبه‌های عمومی و تخصص سیاست‌ها	پایداری راهبردی
۵	میزان قابلیت تحقق‌پذیری و واقع‌گرایی سیاست‌های تدوین شده	
۴	مسئله‌محوری و نیازمحور بودن سیاست‌ها	
۴	انعطاف‌پذیری در سیاست‌ها	
۹	عدالت در پوشش دهی جامعه هدف توسط سیاست‌ها	
۱۰	تناسب بین سطوح محلی، استانی، ملی و بین‌المللی سیاست‌ها	
۶	میزان منابع مالی قابل دسترس در ورزش نخبه	پایداری منابع
۵	اشتغال منابع انسانی متخصص و فنی در ورزش نخبه	
۷	وجود منابع فیزیکی (امکانات و فضاها) ورزش نخبه	
۱۱	زیرساخت فناوری و دانشی	
۱۰	پایدارسازی سیستم ورزش نخبه	
۱۲	بهره‌وری سازمان‌های ورزش نخبه	پایداری عملکردی
۶	میزان انسجام و هم‌افزایی در سیستم ورزش نخبه	
۴	شبکه ارتباطات و تعاملات برای فعالان و ذینفعان ورزش نخبه	
۲	تناسب بین رشد کمی و کیفی در ورزش نخبه	
۸	هدایت صحیح استعدادها و ورزشی در جهت شکوفایی و موفقیت	کارکردهای درون سیستمی

۹	جلوگیری از هدر رفتن هزینه‌ها برای ورزش پایه	
۸	ارتقای کارآیی سیستم ورزش پرورشی	
۶	تأمین ورزشکار برای ورزش قهرمانی	
۵	ارتقای ورزش قهرمانی جهت کسب افتخارات	
۶	کمک به اشتغال‌زایی ورزش	پیامدهای برون سیستمی
۸	ارتقای برند ملی و قابلیت‌های دیپلماسی ورزشی	
۵	کمک به بسط فرهنگ ورزش در جامعه	
۶	کمک به رشد تجاری و اقتصادی ورزش	

یافته‌های حاصل از کدگذاری اول شامل ۱۱۰ مؤلفه و حاصل از کدگذاری دوم شامل ۲۷ بُعد بود.

جدول ۲

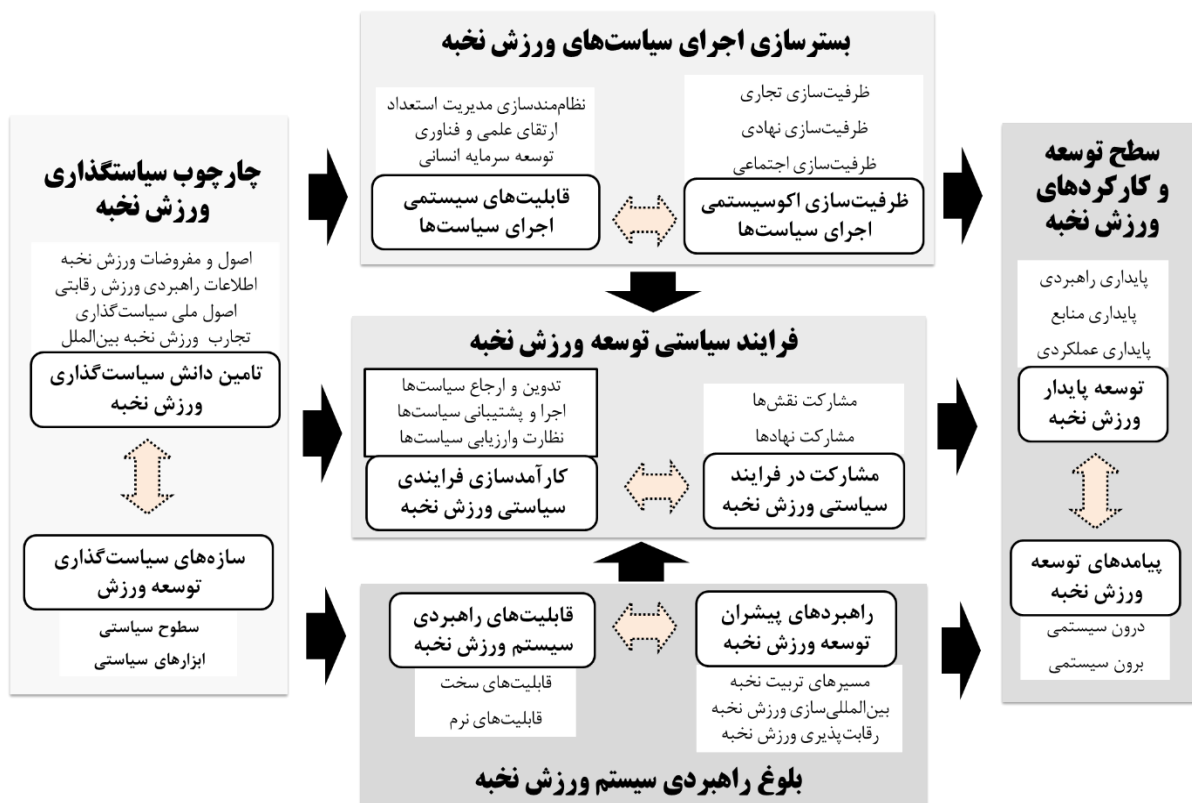
کدگذاری مرحله سوم

تعداد مؤلفه	ابعاد	منظر
۴	قابلیت‌های سخت	قابلیت‌های راهبردی سیستم
۴	قابلیت‌های نرم	ورزش نخبه
۳	اصول و مفروضات ورزش نخبه	تأمین دانش سیاست‌گذاری ورزش نخبه
۴	اطلاعات راهبردی ورزش رقابتی کشور	
۵	اصول ملی سیاست‌گذاری و توسعه	
۳	تجارب ورزش نخبه بین‌الملل	
۳	تدوین و ارجاع سیاست‌ها	کارآمدسازی فرایندی سیاستی ورزش نخبه
۴	اجرا و پشتیبانی سیاست‌ها	
۳	نظارت و ارزیابی سیاست‌ها	
۴	سطوح سیاستی	سازه‌های سیاست‌گذاری توسعه ورزش
۵	ابزارهای سیاستی	
۶	مشارکت نقش‌ها	مشارکت در فرایند سیاستی ورزش نخبه
۶	مشارکت نهادها	
۴	نظام‌مندسازی مدیریت استعداد	قابلیت‌های سیستمی اجرای سیاست‌ها
۴	ارتقای علمی و فناوری	
۳	سرمایه انسانی	
۴	ظرفیت‌سازی تجاری	ظرفیت‌سازی اکوسیستمی اجرای سیاست‌ها
۳	ظرفیت‌سازی نهادی	
۳	ظرفیت‌سازی اجتماعی	
۳	همراستاسازی مسیرهای تربیت نخبه	راهبردهای پیشران توسعه ورزش نخبه
۳	بین‌المللی‌سازی سیستم ورزش نخبه	
۳	ارتقای رقابت‌پذیری ورزش نخبه	
۶	پایداری راهبردی	توسعه پایدار ورزش نخبه
۵	پایداری منابع	
۴	پایداری عملکردی	
۵	درون سیستمی	پیامدهای توسعه ورزش نخبه
۴	برون سیستمی	
۱۱۰ مؤلفه	۲۷ بُعد	۱۰ منظر

یافته‌های حاصل از کدگذاری مرحله سوم شامل ۱۰ منظر قابلیت‌های راهبردی سیستم ورزش نخبه شامل ابعاد قابلیت‌های سخت و قابلیت‌های نرم بود. منظر تأمین دانش سیاست‌گذاری ورزش نخبه شامل ابعاد اصول و مفروضات ورزش نخبه، اطلاعات راهبردی ورزش رقابتی کشور، اصول ملی سیاست‌گذاری و توسعه و تجارب ورزش نخبه بین‌الملل است. منظر کارآمدسازی فرایندی سیاستی ورزش نخبه شامل ابعاد تدوین و ارجاع سیاست‌ها، اجرا و پشتیبانی سیاست‌ها و نظارت و ارزیابی سیاست‌ها بود. منظر سازه‌های سیاست‌گذاری توسعه ورزش شامل ابعاد سطوح سیاستی و ابزارهای سیاستی است. منظر مشارکت در فرایند سیاستی ورزش نخبه شامل ابعاد مشارکت نقش‌ها و مشارکت نهادها بود. منظر قابلیت‌های سیستمی اجرای سیاست‌ها شامل ابعاد نظام‌مندسازی مدیریت استعداد، ارتقای علمی و فناوری و توسعه سرمایه انسانی است. منظر ظرفیت‌سازی اکوسیستمی اجرای سیاست‌ها شامل ابعاد ظرفیت‌سازی تجاری، ظرفیت‌سازی نهادی و ظرفیت‌سازی اجتماعی بود. منظر راهبردهای پیش‌ران توسعه ورزش نخبه شامل ابعاد همراستاسازی مسیرهای تربیت نخبه، بین‌المللی‌سازی سیستم ورزش نخبه و ارتقای رقابت‌پذیری ورزش نخبه است. منظر توسعه پایدار ورزش نخبه شامل ابعاد؛ پایداری راهبردی، پایداری منابع و پایداری عملکردی بود. منظر پیامدهای توسعه ورزش نخبه شامل ابعاد درون سیستمی و برون سیستمی است.

شکل ۱

مدل مفهومی مستخرج

در نهایت ۱۰ منظر شناسایی شده در ۵ سطح مفهومی چارچوب‌بندی شدند که شامل چارچوب سیاست‌گذاری ورزش نخبه (شامل دو منظر تأمین دانش سیاست‌گذاری ورزش نخبه و سازه‌های سیاست‌گذاری توسعه ورزش)، بستر سازی اجرای سیاست‌های ورزش نخبه (شامل دو منظر ظرفیت‌سازی اکوسیستمی اجرای سیاست‌ها و قابلیت‌های سیستمی اجرای سیاست‌ها)، فرایند سیاستی توسعه ورزش نخبه (شامل دو

منظر کارآمدسازی فرایندی سیاستی ورزش نخبه و مشارکت در فرایند سیاستی ورزش نخبه)، بلوغ راهبردی سیستم ورزش نخبه (شامل دو منظر قابلیت‌های راهبردی سیستم ورزش نخبه و راهبردهای پیشران توسعه ورزش نخبه) و سطح توسعه و کارکردهای ورزش نخبه (شامل دو منظر توسعه پایدار ورزش نخبه و پیامدهای توسعه ورزش نخبه) بود.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از این پژوهش شناسایی ارائه چارچوب مفهومی سیاست‌گذاری توسعه ورزش نخبه در ایران بود. یکی از نوآوری‌های مهم این پژوهش بررسی نسبتاً جامع از همه ابعاد و فرایندهای موجود در حیطه ورزش نخبه ایران است. در این پژوهش به شناسایی و تبیین یک چارچوب علمی و مبتنی بر داده‌های کیفی اقدام شد. در همین راستا مؤلفه‌های حاصل از پیمایش کیفی در قالب ۱۰ منظر شناسایی شده و در ۵ سطح مفهومی چارچوب سیاست‌گذاری ورزش نخبه، بسترسازی اجرای سیاست‌های ورزش نخبه، فرایند سیاستی توسعه ورزش نخبه، بلوغ راهبردی سیستم ورزش نخبه و سطح توسعه و کارکردهای ورزش نخبه چارچوب‌بندی شدند.

در سطح چارچوب سیاست‌گذاری ورزش نخبه مباحث مطرح شده از سوی مصاحبه‌شوندگان در دو منظر تأمین دانش سیاست‌گذاری ورزش نخبه و سازه‌های سیاست‌گذاری توسعه ورزش طبقه‌بندی شد. در این پژوهش سیاست‌گذاری ورزش نخبه به‌مانند یک محیط و پیشاینده است، به‌طوری که از دید متخصصان از طریق به‌کارگیری اصول و مفروضات ورزش نخبه، اطلاعات راهبردی ورزش رقابتی کشور، اصول ملی سیاست‌گذاری و توسعه، تجارب ورزش نخبه بین‌الملل، تدوین و ارجاع سیاست‌ها و نظارت و ارزیابی سیاست‌ها می‌توان بسترهای لازم برای توسعه ورزش نخبه را فراهم نمود؛ بنابراین برای بسترسازی سیاست‌گذاری ورزش نخبه می‌توان با ارتقا دانش سیاست‌گذاری و ایجاد سازه‌های سیاست‌گذاری باعث ارتقا ورزش نخبه در کشور شد. به‌طوری که در این زمینه دی بوسچر و همکاران (۲۰۰۶) در پژوهشی، نشان داد که تحقیقات علمی به‌عنوان پایه موفقیت‌های ورزشی می‌باشد (De Bosscher, 2006). همچنین در تحقیق دیگری دی بوسچر و همکاران (۲۰۰۸) انجام تحقیقات علمی در سیاست ورزش نخبگان دو کشور بلژیک و هلند را مهم دانسته است (V. De Bosscher, De Knop, 2008). از این‌رو به مدیران و متصدیان امور ورزش نخبه پیشنهاد می‌شود در جهت توسعه سیاست‌گذاری‌های ورزش نخبه در جهت ارتقا علمی کارکنان و مربیان خود کوشا باشند و از طریق دوره‌های علم‌آموزی مختلف سطح علمی مربیان و کارکنان بخش‌های مختلف را بالا ببرند.

در سطح بسترسازی اجرای سیاست‌های ورزش نخبه افراد مصاحبه‌شونده معتقد بودند که دو منظر ظرفیت‌سازی اکوسیستمی اجرای سیاست‌ها و قابلیت‌های سیستمی اجرای سیاست‌ها در ارتقا ورزش نخبه مؤثر می‌باشند. کدهای استخراج شده از مصاحبه تحت دو مقوله عمده ظرفیت‌سازی اکوسیستمی اجرای سیاست‌ها و قابلیت‌های سیستمی اجرای سیاست‌ها طبقه‌بندی گردید. از دیدگاه افراد شرکت‌کننده در تحقیق در صورتی می‌توان باعث بهبود ورزش نخبه شد که بتوان از طریق بهبود ظرفیت‌سازی تجاری، ظرفیت‌سازی نهادی، ظرفیت‌سازی اجتماعی، نظام‌مندسازی مدیریت استعداد، ارتقای علمی و فناوری و سرمایه انسانی گام برداشت. به‌طوری که در این زمینه صباغیان (۱۳۹۴) در تحقیقی با عنوان (دیپلماسی ورزشی) جایگاه و نقش ورزش (به‌ویژه رویدادهای بزرگ ورزشی بین‌المللی) به‌منظور پیشبرد اهداف دیپلماتیک کشورها نشان داد که ورزش در کشورها از یک فعالیت بدنی یا نوعی تفریح فراتر رفته و کارکردهای مختلف بهداشتی، اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و زیست‌محیطی و به‌ویژه جایگاه سیاسی بین‌المللی پیدا کرده است. همچنین کارکردهای بین‌المللی ورزش موجب شده تا در دیپلماسی عمومی کشورها به جایگاه ورزش و ورزشکاران در رساندن پیام یک ملت به سایر ملت‌ها توجه ویژه‌ای بشود (Sabbaghian, 2016). همچنین شعبانی بهار و همکاران (۱۳۹۵) در پژوهشی با عنوان «کاربرد مدل تحلیل مسیر در تبیین شاخص‌های مؤثر بر موفقیت ورزشی تیم‌های ایران در

رویدادهای بین‌المللی» ابراز داشتند که دو عامل بیرونی حمایت مالی و محیط قهرمانی بر موفقیت ورزشی اثر معنی‌داری دارند (Shabani, 2015). دی بوسچر و همکاران (۲۰۱۳) در مطالعه‌ای با عنوان «چارچوب مفهومی برای تحلیل عوامل سیاست ورزش نخبگان که منجر به موفقیت بین‌المللی ورزشی می‌شود»، ۳ سطح (سطح کلان، سطح میانی و سطح خرد) از عوامل مؤثر در موفقیت ورزشی را ارائه دادند. محققان ابراز داشتند که ۵۰ درصد عوامل موفقیت در سطح متغیرهای کلان در اختیار سیاستمداران قرار دارد و این سطح از سیاست‌های ورزشی تأثیرپذیر نیست. عوامل سطح میانی شامل سیاست‌های ورزشی است که به راحتی از سیاست‌های ورزشی تأثیرپذیر است (De Bosscher, 2013)؛ بنابراین با توجه به این یافته می‌توان گفت که در جهت توسعه سیاست‌گذاری ورزش نخبه از طرق توسعه محیط ورزش نخبه و قابلیت‌های سیستمی آن گام برداشت.

سطح فرایند سیاستی توسعه ورزش نخبه شامل دو منظر کارآمدسازی فرایندی سیاستی ورزش نخبه و مشارکت در فرایند سیاستی ورزش نخبه بود. به طوری که افراد شرکت‌کننده در تحقیق بر روی این بعد در جهت رشد و توسعه نخبه‌پروری تأکید داشتند. در این بخش افراد به این سؤال جواب می‌دادند که چه روش‌هایی را می‌توان برای بهبود و توسعه ورزش نخبه به کار بست؟ فرایند سیاستی توسعه ورزش شامل دو بخش کارآمدسازی فرایندی سیاستی ورزش نخبه و مشارکت در فرایند سیاستی ورزش نخبه است، به طوری که مصاحبه‌شوندگان اعتقاد داشتند که در صورتی که متصدیان امور ورزش نخبه بتوانند سیاست‌های مختلفی را نسبت به ورزش نخبه تدوین و ارجاع دهند و این سیاست‌ها را اجرا و پشتیبانی نمایند و از طرفی بر این سیاست‌ها نظارت و ارزیابی داشته باشند، می‌توانند در جهت توسعه و بهبود ورزش نخبه در سطح بین‌المللی گام بردارند. در این زمینه گائو (۲۰۱۷) با مقایسه توسعه استعدادیابی و استعدادپروری در دو سیستم کشورهای چین و انگلستان بدین نتیجه دست می‌یابد که عواملی همچون مشارکت ورزشکاران تمام وقت چین نسبت به پاره وقت، حجم دو برابر تمرینات ورزشکاران چینی نسبت به رقبای خود بخصوص در دوران آموزش پایه و استعدادیابی و تأمین فضا و تجهیزات تمرینات استاندارد با برگزاری شرکت در مسابقات متنوع، متعدد و هدفمند می‌تواند باعث سبقت و برتری ورزشکاران و سیستم توسعه استعدادیابی و استعدادپروری چین نسبت به انگلستان شود (Gao, 2017).

به اعتقاد افراد مصاحبه‌شونده سطح بلوغ راهبردی سیستم ورزش نخبه شامل دو منظر قابلیت‌های راهبردی سیستم ورزش نخبه و راهبردهای پیشران توسعه ورزش نخبه بود. کدهای استخراج شده در این دو منظر شامل قابلیت‌های سخت، قابلیت‌های نرم و همراستاسازی مسیرهای تربیت نخبه، بین‌المللی‌سازی سیستم ورزش نخبه و ارتقای رقابت‌پذیری ورزش نخبه بود. به طوری که در این زمینه گرین (۲۰۰۵)، توسعه ورزش قهرمانی را حاصل سه فرایند ۱-انتخاب ورزشکار به سیستم ورزش نخبه، ۲- حفظ و نگهداری و ۳- نهایتاً رشد و پیشرفت ورزشکار می‌داند (Green, 2005). همچنین دی بوسچر و همکاران (۲۰۰۶) در تحقیقی با عنوان «چارچوب مفهومی برای تجزیه و تحلیل سیاست ورزش نخبگان در جهت موفقیت بین‌المللی ورزشی» نشان داد که توسعه سیاست، سطح پایه و همگانی، استعدادیابی و توسعه سیستم، ورزشکاران می‌توان باعث توسعه ورزش نخبه شود (De Bosscher, 2006)؛ بنابراین با توجه به این یافته می‌توان گفت در جهت رسیدن به سطح بلوغ راهبردهای سیستم ورزش نخبه می‌توان از طریق از راهبردهای یکپارچه‌سازی سیستم‌های رقابت‌پذیری و همراستاسازی مسیرهای تربیت نخبه گام برداشت.

در نهایت افراد مصاحبه‌شونده معتقد بودند که پیامدهای توسعه و کارکردهای ورزش نخبه شامل دو منظر توسعه پایدار ورزش نخبه و پیامدهای توسعه ورزش نخبه بود. کدهای استخراج شده در این دو منظر در پایداری راهبردی، پایداری منابع، پایداری عملکردی و دو سطح توسعه درون سیستمی و برون سیستمی طبقه‌بندی شدند. بوسچر و همکاران (۲۰۰۶)، معتقدند که بیش از ۵۰ درصد شاخص‌های تعیین‌کننده موفقیت در سطح بین‌المللی (مانند بازی‌های جهانی و المپیک) متغیرهای سطح کلان و خارج از کنترل سازمان‌ها و مدیران ورزش هستند

(De Bosscher, 2006). در این زمینه رناد و همکاران (۲۰۱۸) در مقاله‌ای با عنوان «مدل‌سازی عملکرد بین‌المللی ورزشی، تأثیر عوامل سیاست ورزش ملی» عوامل اجتماعی - اقتصادی، سیاست ورزشی و عوامل آب و هوایی را بر عملکرد ورزشکاران رشته‌های زمستانی و تابستانی مورد بررسی قرار دادند. نتایج نشان داد که عوامل سیاست ورزشی و عوامل اجتماعی - اقتصادی بر ورزشکاران تابستانی و زمستانی تأثیر دارند (Renaud, 2018)؛ بنابراین در جهت رسیدن به توسعه پایدار ورزش نخبه می‌توان از طریق توسعه و پایداری منابع و ارتقا عملکردی استفاده نمود.

به صورت کلی می‌توان گفت، این مدل مجموعه‌ای از عناصر ساختارمند توصیف کرد که توسعه سیاست‌گذاری ورزش نخبه را تشریح می‌کنند. پس چارچوب ارائه شده در این پژوهش، شناختی از ابعاد توسعه سیاست‌گذاری ورزش نخبه را بر اساس ارتباط آن با مجموعه‌ای از فعالیت‌های ورزشی ایجاد می‌کند. بر پایه این مدل، می‌توان به ارزیابی عینی از سطح فعالیت‌های مدیریت در سطح ورزش نخبه در جهت پایداری آن پرداخت و اطلاعات علمی در زمینه اقدامات مناسبی را که باید سازمان‌های ورزشی برای توسعه سیاست‌گذاری ورزش نخبه انجام دهند، فراهم ساخت. بر اساس یافته‌های پژوهش پیشنهادها زیر جهت توسعه سیاست‌گذاری ورزش نخبه ایران پیشنهاد می‌شود:

با توجه به اینکه در پژوهش حاضر منابع اصلی توسعه سیاست‌گذاری ورزش نخبه شناسایی شد، برای پژوهش‌های آتی پیشنهاد می‌شود روش‌های تأمین و نگهداری هر یک از این منابع بررسی شود. همچنین تأثیر عوامل حمایتی در زمینه ایجاد و پایداری توسعه سیاست‌گذاری ورزش نخبه بررسی شود. چون در پژوهش حاضر وضع مطلوب و موجود برند ورزش نخبه ایران بررسی نشد، بنابراین پیشنهاد می‌شود در پژوهشی هر دو وضع موجود و مطلوب ورزش نخبه ایران شناسایی شده و شکاف بین آن مورد بررسی و تحلیل قرار گیرد. احتمالاً چارچوب ارائه شده دارای ضعف‌ها و کاستی‌هایی است، از این‌رو تحقیقات بیشتر برای تکامل چارچوب تحقیق و رفع ضعف‌های احتمالی آن ضروری به نظر می‌رسد.

تعارض منافع

در انجام مطالعه حاضر، هیچ‌گونه تضاد منافی وجود ندارد.

مشارکت نویسندگان

در نگارش این مقاله تمامی نویسندگان نقش یکسانی ایفا کردند.

موازین اخلاقی

در انجام این پژوهش تمامی موازین و اصول اخلاقی رعایت گردیده است.

شفافیت داده‌ها

داده‌ها و مآخذ پژوهش حاضر در صورت درخواست از نویسنده مسئول و ضمن رعایت اصول کپی رایت ارسال خواهد شد.

حامی مالی

این پژوهش حامی مالی نداشته است.

References

- Bramham, P., Hylton, Kevin, Jackson, Dave. (2007). *Sports development: Policy, process and practice*. Routledge. <https://www.taylorfrancis.com/books/mono/10.4324/9780203939475/sports-development-peter-bramham-kevin-hylton-peter-bramham-kevin-hylton-dave-jackson>
- De Bosscher, V. (2008). *The global sporting arms race: An international comparative study on sports policy factors leading to international sporting success*. Meyer & Meyer Verlag. [https://books.google.com/books?hl=fa&lr=&id=41PXkIRtgSMC&oi=fnd&pg=PA13&dq=+\(2008\).+A+Global+sporting+arms+race.+An+international+comparative+study+on+sports+policy+factors+Leading+to+international+sporting+success.+Aachen,+DE:+Meyer+%26+Meyer.&ots=8YYzXhR2df&sig=MuC5xtMhX3j2c950G_Mh6NA1glo#v=onepage&q=%20\(2008\).%20A%20Global%20sporting%20arms%20race.%20An%20international%20comparative%20study%20on%20sports%20policy%20factors%20Leading%20to%20international%20sporting%20success.%20Aachen%2C%20DE%3A%20Meyer%20%26%20Meyer.&f=false](https://books.google.com/books?hl=fa&lr=&id=41PXkIRtgSMC&oi=fnd&pg=PA13&dq=+(2008).+A+Global+sporting+arms+race.+An+international+comparative+study+on+sports+policy+factors+Leading+to+international+sporting+success.+Aachen,+DE:+Meyer+%26+Meyer.&ots=8YYzXhR2df&sig=MuC5xtMhX3j2c950G_Mh6NA1glo#v=onepage&q=%20(2008).%20A%20Global%20sporting%20arms%20race.%20An%20international%20comparative%20study%20on%20sports%20policy%20factors%20Leading%20to%20international%20sporting%20success.%20Aachen%2C%20DE%3A%20Meyer%20%26%20Meyer.&f=false)
- De Bosscher, V., De Knop, Paul, van Bottenburg, Maarten. (2008). sports, culture and society: why the netherlands are successful in elite sports and belgium is not? a comparison of elite sport policies. *Kinesiologia Slovenica*, 14(2), -. <https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&profile=ehost&scope=site&authtype=crawler&jml=13182269&asa=Y&AN=41028143&h=XDYfNJmgvDZkzLZXayZ4eXRXvpgHxaTXlz0JUDiXELRz4URCmQ4g793cjEa6desdpHFH5b5vgEO7wN2KNi25cA%3D%3D&crl=c>
- De Bosscher, V., De Knop, Paul, Van Bottenburg, Maarten, Shibli, Simon. (2006). A Conceptual Framework for Analysing Sports Policy Factors Leading to International Sporting Success. *European Sport Management Quarterly*, 6(2), 185-215. <https://doi.org/10.1080/16184740600955087>
- De Bosscher, V., De Knop, Paul, van Bottenburg, Maarten, Shibli, Simon, van Bottenburg, Maarten, Shibli, Simon, Bingham, Jerry. (2009). Explaining international sporting success: An international comparison of elite sport systems and policies in six countries. *Sport Management Review*, 12(3), 113-136. <https://doi.org/https://doi.org/10.1016/j.smr.2009.01.001>
- De Bosscher, V., Sotiriadou, Popi, van Bottenburg, Maarten. (2013). Scrutinizing the sport pyramid metaphor: an examination of the relationship between elite success and mass participation in Flanders. *International Journal of Sport Policy and Politics*, 5(3), 319-339. <https://doi.org/10.1080/19406940.2013.806340>
- Gao, R. Y. (2017). *A comparison between Talent Identification and Development (TID) for badminton in China and the UK* <https://dspace.stir.ac.uk/handle/1893/25675>
- Green, B. C. (2005). Building sport programs to optimize athlete recruitment, retention, and transition: Toward a normative theory of sport development. *Journal of Sport Management*, 19(3), 233-253. <https://doi.org/10.1123/jsm.19.3.233>
- Hasani, R., Nemati, Nematullah, Bagherpour, Tahereh. (2023). Identifying and Validating Strategies Affecting the Development of E-sports Clubs in Iran. *Communication Management in Sport Media*, 10(4), 29-41. <https://doi.org/10.30473/jsm.2022.62905.1599>
- Houlihan, B. (2005). Public sector sport policy: Developing a framework for analysis. *International Review for the Sociology of Sport*, 40(2), 163-185. <https://doi.org/10.1177/101269020505719>
- Rahimi Pordanjani, A., Rashidiniya, Mostafa, Mirzaee, Bahman. (2017). The relationship between economic capital and the development goals of Sports success wrestlers in freestyle and Greco-national youth team. *Contemporary Studies On Sport Management*, 7(14), 43-52. <https://doi.org/10.22084/smms.2018.14412.2088>
- Ramzaninejad, R. (2017). Basic facts of sports development and their applications in sport of iran. 91(24), 233-263 <https://www.sid.ir/paper/224915/en>
- Renaud, A., De Bosscher, Veerle, Kempf, Hippolyt. (2018). Modelling international sporting performance: the impact of national sport policy factors. *Conference or Workshop Item, no(no)*, -. <https://arbor.bfh.ch/10433/>
- Sabbaghian, A. (2016). Sport Diplomacy. *Journal of Culture-Communication Studies*, 16(31), 132-151. https://www.jccs.ir/article_12599_75c9f2f7e9380acca945e71011b6cfd.pdf
- Shabani Bahar, G., Erfani, N., Goodarzi, M., & Monsef, A. (2015). Application of path analysis model in explaining Indicators that have influence on success of sports teams in international events. *Applied Research in Sport Management*, 3(3), 117-131. https://arsmb.journals.pnu.ac.ir/article_1552_1878dffbc8a121624d3cd0c6ebcea478.pdf
- Shariati Feizabadi, M., Goodarzi, Mahmood. (2016). The Effectiveness of Political System of Islamic Republic of Iran; A Model for Evaluation. *Bi-Quarterly Political Knowledge*, 11(2), 95-127. <https://doi.org/10.30497/pk.2016.1778>
- Sotiriadou, K. (2005). *The sport development processes in Australia* <https://opus.lib.uts.edu.au/handle/2100/282>
- Sotiriadou, K., Shilbury, David. (2009). Australian Elite Athlete Development: An Organisational Perspective. *Sport Management Review*, 12(3), 137-148. <https://doi.org/10.1016/j.smr.2009.01.002>
- Sotiriadou, K., Shilbury, David, Quick, Shayne. (2008). The attraction, retention/transition, and nurturing process of sport development: Some Australian evidence. *Journal of Sport Management*, 22(3), 247-272. <https://doi.org/10.1123/jsm.22.3.247>